

Ewangelia na niedzielę: Jedność życia

Komentarz do Ewangelii z niedzieli 5 tygodnia okresu zwykłego (rok B). „I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając złe duchy”. Początek życia publicznego Pana jest ukazany poprzez zaangażowanie w wiele spraw, ale połączonych jednym pragnieniem wypełnienia woli Ojca. To wspaniały przykład jedności życia i wykorzystania czasu.

Ewangelia (Mk 1, 29-39)

Po wyjściu z synagogi Jezus przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On podszedł i podniósł ją, ująwszy za rękę, a opuściła ją gorączka. I usługiwała im.

Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto zebrało się u drzwi. Uzdrowił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ Go znały.

Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: «Wszyscy Cię szukają». Lecz On rzekł do nich:

«Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo po to wyszedłem».

I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

Komentarz

Św. Marek ukazuje nam dziś wiele wydarzeń związanych z początkiem życia publicznego Naszego Pana, tych trzech lat, które nastąpiły po trzydziestu latach życia ukrytego, które mają wielkie znaczenie dla chrześcijan żyjących pośrodku świata. Rzeczywiście, aby odnieść się do tych trzydziestu lat można by użyć określenia „zwyczajne życie Jezusa”.

Dzisiejszy fragment Ewangelii ukazuje nam dobre podsumowanie

jak rozpoczął się ten nowy okres w Jego życiu, który zakończy się Męką, odkupieńczą Śmiercią i chwalebnym Zmartwychwstaniem. To podsumowanie stanowi także wspaniały wzór dla chrześcijan, którzy mają wypełnić swoją misję apostołów w codziennym życiu. Jeśli uważnie czyta się te 11 wersetów, można zdać sobie sprawę z jedności życia Pana Jezusa. Działo się to w sobotę, ponieważ rozdział rozpoczyna się po modlitwie w synagodze i widzimy także, że mieszkańcy Kafarnaum musieli poczekać aż do zachodu słońca, aby przynieść mu swoich chorych, aby uszanować odpoczynek sobotni. Pod koniec tego dnia pełnego zdarzeń, Pan Jezus przyjmuje wszystkich: „uzdrowił wielu” i „wiele złych duchów wyrzucił”. Co powinno nas zachęcić, aby zwracać się do Niego, kiedy spotykamy się z trudnościami albo mamy kłopoty, nie myśląc, że możemy mu „przeszkadzać”. Zawsze

jest do naszej dyspozycji. Także my sami chcemy pozostawać zawsze dyspozycyjni wobec tych, którzy są wokół nas.

Święty Marek dodaje w następnym zdaniu, że „nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił”, jakby starając się podkreślić wagę jaką Pan przykładał do modlitwy, także wtedy, kiedy czujemy się przeciążeni. Bez modlitwy, życie wewnętrzne staje się praktycznie niemożliwe, podobnie jak jeden z jej najbardziej widocznych skutków, jakim jest to co święty Josemaría nazywał „jednością życia” chrześcijanina. Zawsze nieustrudzenie powtarzał, że „istnieje jedno, jedyne życie, ustanowione z ciała i duszy, i takie ma być — z duszy i ciała — święte i pełne Boga” (*Rozmowy z prałatem Escrivá*, nr 114).

Tak więc Ewangelia ukazuje nam jasny przykład jedności życia Pana i w jaki sposób wykorzystywał czas jaki miał do dyspozycji każdego dnia. Idąc tym tropem możemy porównać 24 godziny dnia i wyznaczony przez Boga czas w znanych przypowieściach o talentach: „Zarabiajcie nimi, aż wrócę” (Łk 19, 13) i o dziesięciu pannach „Pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie!” (Mt 25, 6).

Poprzez całe Pismo Święte często podkreśla się kwestię pewnego czasu wyznaczonego na realizację działań. Bogu nie podoba się ani letniość, ani egoizm, ponieważ wchodzi w grę zbawienie dusz i świata. Prośmy Najświętszą Maryję Pannę, naszą Matkę, aby uzyskała dla nas tę samą uległość i tę samą szybkość z jaką odpowiedziała na zwiastowanie Anioła Gabriela: „Fiat mihi” – „Niech mi się stanie”.

Alphonse Vidal // Zdjęcie: Jupiterimages - Photo Images

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/
niedziela-5zwyklyb/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-5zwyklyb/) (10-08-2025)